

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Capvt XXVIII. Eiusdem Cyrilli, Synodique cum eo collectae, ad monachos
Constantinopolitanos epistola.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

CAPVT XXVIII.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ.

ANNO CHRISTI 431.

Eiusdem Cyrilli, Synodique cum eo collectae, ad monachos Constantinopolitanos epistola.

Τοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς αὐτῆς συνόδου, πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει μοναχοῖς.

Religiosissimis piissimisque monasteriorum patribus, qui sunt Constanti-nopoli, Cyrillus & sancta Synodus Alexandriae congregata, in Domino Sal.

Τοῖς ἀγαθέσι καὶ θεοφιλέσι πατέσι μοναστηρίων, τοῖς καὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως, Κύριλλος καὶ ἡ καὶ ἡ Ἀλεξανδριᾶς συναχθεῖσα ἁγία σύνοδος, ἐν κυρίῳ χαίρειν.

PIETATIS vestrae zelum, quem pro Christo publice in orthodoxorum ecclesia blasphemii appetito declarastis, plene didicimus, summisque laudibus, ut æquum erat, dilectionem vestram in Christum & eius nomen extulimus. At nos interim in lacrymis luctuque iacentes, Christum vniuersorum saluatorem obtestamur, ut vel nunc tandem dissipatis diaboli laqueis, ecclesiarum scandala præscindat, maledictisq; gloriam illius infectantes compelcat. Quia vero longanimis est, pœnitentiæ tempus ab uide satis Nestorio hucusque concessit, omnibus interea conticentibus, magnoque desiderio expectantibus, ut profana illa uocum nouitate relicta, quæ recta ac decencia, diuinisq; scripturis consentanea sunt, nobiscum saperet; fidemq; per sanctos apostolos & euangelistas, qui germani mysteriorum Christi dispensatores extiterunt, mandatumque ut euangelium illius vniuerso terrarum orbi annuntiarēt, habuerunt, iam inde ab initio traditam susciperet. At quia in iisdem erroribus perseverat, blasphemiasque blasphemiasque

ΤΗΣ θεοσεβείας ὑμῶν τὸ ζῆλον, ὃν ἐν Χερσῶν πεποιήσατε βλασφημιᾶν, καὶ τὰ ἐν ἐκκλησίᾳ τῆς ὀρθοδόξων, μεμαθηκέντων ἀκριβῶς. Ἐσφόρα μὲν ἐπὶ πνεύματι τῆς ἀνοίας ὑμᾶς τὸ εἰς Χριστὸν, καὶ ἀγάπης τὸ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κλαίοντες ἡ διατελομένον, καὶ παρακαλουῦντες τὸ τῶν ὅλων σωτήρα Χερσὸν, νυνὶ δραῦσαι τὸ εἰς διαβόλου παγίδα, καὶ πωλεῖν τὴν ἐκκλησίαν τὸν σκάνδαλον, καὶ πᾶσαι τὰς καὶ τὸ δόξης αὐτοῦ δυσφημίας. ἐπεὶ δὲ ἐστὶ μακρόθυμος, καὶ ἰσχυρὸν μετὰ γνώσεως ἐπέδειξεν ὑμῶν τῶν ἀγαθέσιν ἡπισκόπων Νεστορίῳ, σωπτῶντων πάντων τέως ἐπὶ αὐτῷ, καὶ πωλεῖν τῶν νόμων, ὅπως ἂν ἅπασιν διὰ βίης, τὸ μετὰ τῶν αὐτῶν μὲν αὐτὸ τὸ βεβήλου κακοφρονίας, φρονῆσαι ἡ μὴ ἡμῶν τὰ ὀρθὰ καὶ εἰκότα, καὶ τῆς θεοπνευστοῦ συμβαινόντα γραφῆς, ἐλέειται τε τὸ πᾶν τὸ δραδεδεῖσαν ἀνοίαν τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἀγγελῶν, οἱ καὶ γεγονόσιν οἰκονομοὶ γνήσιοι τῶν ἐν Χερσῶν μοναστηρίων, καὶ ἱερουργεῖν ἐλάτθην τὸ διαγυλίον αὐτοῦ τοῖς ἀπὸ πάντων τῶν ὀρθῶν οὐρανῶν. Ἡμεῖς δὲ μεμνημένοι ἐπὶ αὐτοῖς, πᾶσα δὴ που καὶ ἐν χείροισι γέρονε, πρὸς τοὺς ἀεὶ δυσφημίας ἐπὶ

ANNO CHRISTI 431.
 * 507
 δυσφημίαις, κὶ ξένα & ἄλλοτρια παντελῶς ὀξηνοῦμενος δόγματα, ἀ μὴ οἶδεν ὅλως ἢ ἀγία καθολικὴ ἐκκλησία· ἐδικαιώσαμεν δὲ ἕσσημνηθέντα τέλει γράμματι, πούτω δὴ τῷ πεμφθέντι ἑστὶ τὴ ἡμῶν, κὶ τῶ ὁσιωτάτου & θεοσεβείτου ἀδελφοῦ ἡμῶν κὶ συλλειτουργοῦ Κελεστίνου, τῆ τῆς μεγάλης Ρώμης ἐπισκόπου·

Εἰ μὲν ἔλοιτο μετανοῆσαι, & ἐφ' οἷς εἶρηκε διακρύσαι, αἰαδεμαπίσαι μὲν ἐξερᾶφως τὰ διεστραμμένα ἐαυτῆ δόγματα, ὁμολογήσαι δὲ ὁρθῶς κὶ ἀνεπιλήπιως τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας πῶς πῆν, μὲνεν αὐτὸν, συγγνώμην ἀποιῶνται, κὶ ἀ δεῖ μανθανόντα· εἰ δὲ μὴ ἔλοιτο ταῦτα παρᾶξαι, ἄλλοτερον αὐτῷ ἐξένοι τῆς ἁροῦ τῆς ἐπισκόπων, καὶ τῆ διδασκαλικῆς ἀξιώματος. οὐ γὰρ ὅστιν ἀκίνδυνον ἐν εἰδῆ ποιμνίου ἡ λυκὸν ἐπαφῆναι δὴνὸν τοῖς τῆ σωτήρος ποιμνίοις. ἀνδρίζετε τῶν ὡς δοδλοῖ * Χελοδ, κὶ φρονήσατε τῆ ἰδίῳν ψυχῶν, παύτα παρᾶποντες ὑπὸ τῆ δόξης τῆ Χελοδ, καὶ ὅπως ἀπὸ ἡ εἰς αὐτῶ πῆσι ὁρθὴ κὶ ἀκατήρητο κηρύττηται πανταχοῦ. τῆτο γὰρ ὑμᾶς καὶ τῆ μὲ ταῦτα κινδύων ἀπαλλάξει, καὶ ἐπὶ τῆ θεοῦ βήματι τεφανῶν ἀξιώσῃναι παρασκιάσῃ, τῆς εἰς αὐτῶ ἀγάπης ἐνεκεν σύμπαντας ἁποδεχομένου τῆ πάντων ἡμῶν σωτήρος Χελοδ. ἀσπάζεσθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. ἀσπάζοντα ὑμᾶς ἐσὺ ἐμοῖ πάντες ἀδελφοί. ἐρρώσθε ὑμᾶς ἐν κωλεί βύχομαι, ἀγαπητοὶ κὶ ποθόντατοι.

miis cumulans, ad deteriora subinde gradum facit, & peregrina alienaque dogmata, quæ sancta Dei ecclesia nunquam agnuit, proponere nõ definit; æquum esse existimauimus vel ternis literis illum commonefacere: quibus illæ quoq; accedunt, quæ iam vna cum nostris postremis, a sanctissimo piissimoque fratre & comministro nostro Cælestino magnæ urbis Romæ episcopo missæ sunt.

Summa autem admonitionis hæc est; si quidem resipiscere, & ea quæ dixit, lacrymis diluere, ac dogmata quæ falsa proposuit, scripto anathemate condemnare; & rectam tandem inculpatamq; catholicæ ecclesiæ fidem voluerit agnoscere; fore vt veniam, si tamen eam petat, & quæ oportet doceri se sinat, promereatur. Sin vero ea facere recusat, ab episcoporum cœtu, nec non a magistrîi dignitate se prorsus alienum extorremque esse intelligat. Neque enim tutum est, lupum Christi gregibus infestum, sub pastoris specie admittere. Viri itaque estote, & vt seruos Dei decet, animarum vestrarum curam suscipite; tum pro Christi gloria, & vt fides quæ in ipsum est, recta & sincera vbique locorum annuntietur, nihil non tentate. Hoc enim vos & a futuris periculis liberabit, & coram diuino tribunali corona dignos efficiet, Christo omnium nostrum saluatore propter vestram erga illum dilectionem laudante omnes & remunerante. *Salutate inuicem in osculo sancto. Salutant vos fratres qui mecum sunt.* Opto vos in Christo valere, dilecti & desideratissimi fratres.

Rom. 16. v. 16.

